

Chrzest a prowadzenie świętego życia

Tekst biblijny: 1 P 1,14-16.

Cel lekcji:

Poznanie: Uznanie albo pełniejsze docenienie biblijnego wezwania Ducha Świętego do świętości.

Odczucie: Wzmacnianie rosnącego pragnienia świętości i pobożnego życia.

Działanie: Postanowienie, by w mocy Ducha Świętego żyć w świętości.

Plan nauczania:

I. Poznanie: Świętość jest sednem tego, jaki jest Bóg oraz sednem tego, co to znaczy być chrześcijaninem.

A. Dlaczego obecnie tak popularne jest podkreślanie Bożej miłości, a jednocześnie lekceważenie Bożej świętości?

B. Co by było, gdyby Bóg był wszechmogący i wszechwiedzący, ale nie święty?

C. Jak świętość Boga ma się do Jego miłości? Jak to powiązanie wpływa na więź Boga z nami?

II. Odczucie: Radość dążenia do świętości w mocy Ducha Świętego.

A. Czy świętość jest celem, który osiągamy, czy drogą, którą kroczymy jako chrześcijanie? Wyjaśnij swoją odpowiedź.

B. Dlaczego dążenie do świętości - stawania się miłującym i czystym na wzór Jezusa - powinno być dążeniem każdego chrześcijanina?

III. Działanie: Postanowienie, by w łasce Bożej dążyć do świętości przez modlitwę, studiowanie Słowa Bożego i chrześcijańskie rozmyślanie.

A. Porównaj biblijne wyrażenia „postępowanie według Ducha” i „toczenie dobrego boju wiary”. Co te pojęcia mają wspólnego ze sobą i jak stosujesz je w swoim życiu?

B. Jak możemy rozwijać nowe nawyki, kiedy stare nawyki wydają się być tak mocno utrwalone?

Podsumowanie: Dążenie do świętości jest powołaniem każdego chrześcijanina. Kiedy dążymy do świętości, dążymy do samego Boga, który jest święty. To Duch Święty, boski Pocieszyciel, przychodzi nam z pomocą i wzmacnia nas w naszym dążeniu do świętości, która jest sednem charakteru Boga.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Ef 1,3-6.

Klucz duchowego rozwoju: Bóg wybrał nas przed założeniem świata. W Chrystusie obdarzył nas wszelkim duchowym błogosławieństwem, abyśmy mogli odzwierciedlać piękno Jego charakteru i dążyć do Jego świętości. Świętość nie jest stanem doskonałości, jaki usiłujemy osiągnąć. Jest ciągłym upodabnianiem się do Jezusa, stanem osiąganym codziennie w mocy Ducha Świętego w więzi z Bogiem przez Jego Słowo. Świętość jest wynikiem studiowania piękna charakteru Chrystusa i przyswajania go.

Tylko dla nauczyciela: Świętość Boga składa się z dwóch zasadniczych elementów. Po pierwsze, obejmuje Jego sprawiedliwość - czysty charakter będący nieodłączną częścią Jego natury. Bóg nie może działać sprzecznie z Jego naturą, więc Jego działania są zawsze sprawiedliwe, czyste i prawe. Po drugie, świętość Boga stawia Go ponad stworzeniem. Jego miłość, łaskawość, dobroć, prawość i współczucie są nieskończone. Nie ma nikogo takiego jak On w całym wszechświecie (Kpł 19,2; Ps 47,8; 1 P 1,15-16).

Rozmyślanie o świętości Boga prowadzi nas do odzwierciedlania Jego świętości w naszym życiu (2 Kor 3,18). Ellen G. White mówi wyraźnie: „Jest to prawem umysłu, że stopniowo przystosowuje się on do tych tematów, nad którymi szkolono go, by się zastanawiał, z którymi stale obcuje” (Ellen G. White, *Patriarchowie i prorocy*, Warszawa 2013, wyd. VI, s. 440). Cel lekcji tego tygodnia jest dwójaki: (1) pomóc uczestnikom zrozumieć znaczenie dążenia do świętości życia oraz (2) zachęcić ich do rozwijania też świętości w ich życiu przez studiowanie świętości Boga za pośrednictwem Jego Słowa.

Otwarcie dyskusji: Jakie skojarzenia przychodzą ci do głowy, gdy myślisz o świętości Boga? Gdybyś miał przedstawić graficznie świętość Boga, jak byś to zrobił? Czy obrazy świętego Boga w twoim umyśle są pozytywne, czy negatywne? Dlaczego? Jakie emocje wywołuje u ciebie myśl o świętości Boga?

U niektórych ludzi myśl o świętości Boga budzi szacunek i cześć. U innych powoduje lęk i poczucie potępienia. Są tacy, którzy utożsamiają świętość Boga z Jego nienawiścią do grzechu, a ponieważ wiedzą, że zgrzeszyli, są pełni poczucia winy na myśl o świętości Boga. W lekcji tego tygodnia odkrywamy, że miłość jest podstawą świętości Boga, a łaska wypływa z Jego świętości. Święty Bóg jest prawnym Bogiem. Jego sprawiedliwość jest podstawą wszechświata wolnego od przekleństwa grzechu.

Pytania do dyskusji

1. Dlaczego tak popularne stało się podkreślanie miłości Boga z lekceważeniem Jego świętości?
2. Czy świętość jest darem Boga czy Jego nakazem, a może jednym i drugim? Dlaczego?
3. Jaka jest różnica między świętością a doskonałością?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: W życiu każdego chrześcijanina występuje napięcie. Jest to napięcie między tym, kim jesteśmy, a tym, kim pragniemy być. Jest to napięcie między rzeczywistością a ideałem. Jako poświęceni chrześcijanie pragniemy odzwierciedlać podobieństwo do Jezusa we wszystkich naszych czynach, ale czasami nasze postępowanie nie dorasta do tych pragnień. Dobrą nowiną jest, że jesteśmy przyjęci w Chrystusie, odkupieni przez Chrystusa i usprawiedliwieni przez Chrystusa. Przyjmujemy zbawienie przez Jego ofiarę, a nie przez osiągnięcie stanu pełnej świętości (Ef 1,6-7; 2,8; Rz 5,8-10). W kontekście Jego miłości i łaski staramy się być podobni do Niego. Jego miłość motywuje nas do dążenia do Jego świętości (2 Kor 5,14-15). Pragniemy być podobni do Niego, gdyż zostaliśmy odkupieni przez Jego łaskę (1 J 3,1-2).

Podczas studiowania lekcji tego tygodnia skup się na następującej myśli: Dążymy do świętości, gdyż zostaliśmy odkupieni przez łaskę Boga i pragniemy naśladować Jego charakter. *Pismo Święte* mówi: „Miłujemy [Boga] dlatego, że Bóg pierwszy nas umiłował” (1 J 4,19 BKR).

Komentarz biblijny

I. Prowadzenie świętego życia (przeczytaj Hbr 12,2).

W Hbr 11 apostoł Paweł wymienia Bożych bohaterów wiary. Rozdział 12 zaczyna się takimi słowami: „Przeto i my, mając około siebie tak wielki obłok świadków, złożwszy z siebie wszelki ciężar i grzech, który nas usidla, biegnijmy wytrwale w wyścigu, który jest przed nami” (Hbr 12,1). Metafora „obłoku świadków” sugeruje pojęcie sportowca rywalizującego na starożytnym stadionie wobec tysięcy kibiców dopingujących go do wysiłku. Apostoł Paweł stwierdza tu, że przykłady bohaterów wiary z przeszłości powinny zachęcać nas w wyścigu do królestwa. Ich przykład zachęca nas do życia w świętości. „Grzech, który nas usidla” to brak wiary, który sprawia, że zamiast patrzeć na sprawiedliwość Chrystusa, zaczynamy polegać na własnej sprawiedliwości. Jest to fatalny błąd polegający na pokładaniu ufności w ludzkich wysiłkach zamiast łasce Bożej. Jest to poleganie na naszej iluzorycznej sile będącej w rzeczywistości słabością zamiast na rzeczywistej potędze Chrystusa.

Apostoł wzywa wszystkich wierzących do „patrzenia” na Jezusa, „sprawcę i dokończyciela wiary” (Hbr 12,2). W adwentystycznym komentarzu biblijnym czytamy: „Patrzenie oczyma wiary na Jezusa to zachowywanie nieprzerwanej łączności z Nim, który jest źródłem mocy i może wzmocnić nas do wytrwania i zwyciężania” (*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. VII, s. 481). Słowo „dokończyciel” w Hbr 12,2 jest tłumaczeniem greckiego słowa *teleiotes*, które oznacza tego, który uzupełnia, udoskonala, dokańcza.

Jezus jest naszym Zbawicielem i Panem. To On umarł za nas i żyje dla nas. On usprawiedliwia nas i uświęca. To On rozpoczął w nas dobre dzieło i On je dokończy. Przez działanie Ducha Świętego, trzeciej Osoby Bóstwa, mamy wzrastać „w łasce i w poznaniu Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa” (2 P 3,18). Przez łaskę Chrystusa my, którzy nie jesteśmy święci, zostaliśmy przyjęci jako święci, a następnie przez Jego łaskę zostaliśmy uczynieni świętymi.

Do rozważenia: W Rz 7,12 apostoł Paweł opisuje prawo Boże jako „święte i sprawiedliwe, i dobre”. W *Biblii* Bóg także jest opisywany jako święty (Iz 6,3), sprawiedliwy (1 J 1,9) i dobry (Ps 25,8). Jeśli są to cechy zarówno Boga, jak i Jego prawa, to jak ta równowaga świadczy o naturze prawa? W jaki sposób życie człowieka napełnionego Duchem Świętym jest powiązane z prawem Bożym? Omówcie podczas lekcji następujące stwierdzenie: „Można próbować zachowywać prawo bez miłości, ale nie można miłować bez zachowywania prawa”.

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: W naszym społeczeństwie nakierowanym na dążenie do dobrego samopoczucia i realizacji egoistycznych zachcianek pojęcie wyrzeczenia, posłuszeństwa i świętości może się wydawać niezrozumiałe dla większości ludzi. Pomóż uczestnikom lekcji zrozumieć, że sednem chrześcijańskiego życia jest to, że wierzący zbawieni przez łaskę i przemienieni przez miłość Bożą dążą w naturalny sposób do świętości. Kiedy podziwiasz kogoś, starasz się być do niego podobny. Miłość Chrystusa zdobywa nasze serca, a wtedy pragniemy być podobni do Niego pod względem charakteru.

Pytania do zastosowania

1. Jak możemy rozwijać nowe nawyki i praktyki w naszym dążeniu do świętości?
2. Jakie czynniki w naszym życiu odwodzą nas od życia w świętości?
3. Dlaczego życie w świętości wydaje się czasami tak trudne?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Dążenie do świętości jest tak naprawdę dążeniem do Boga i pragnieniem upodobnienia się do Niego. Pomóż uczestnikom lekcji zrozumieć, że Duch Święty tworzy świętość w życiu tych wszystkich, którzy poświęcają czas na poznawanie Boga przez modlitwę i studiowanie Jego Słowa.

Zadania

1. Poproś uczestników lekcji, by podzielili się nowym pojęciem o świętości, jakie odkryli studiując tę lekcję.
2. Rozdaj uczestnikom lekcji przybory do pisania i kartki. Poproś, by napisali modlitwę o świętość liczącą trzy do czterech zdań. (Jeśli nie macie przyborów do pisania, poproś uczestników lekcji, by ułożyli taką modlitwę w pamięci). Oto przykład modlitwy o świętość: „Drogi Panie! Dzisiaj pragnę być bardziej podobny do Ciebie. Czasami w pędzie życia zaniedbuję spędzanie czasu w Twojej obecności. Przebac mi mój pośpiech. Pomóż mi zwolnić tempo życia i słuchać Twojego głosu. Zmień mnie przez Ducha Świętego, abym żył w świętości, do której mnie powołałeś. W imieniu Jezusa proszę o to. Amen”.